ОПЕРАТИВНЕ ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ ДІЛЯНКИ НАДП'ЯТКОВО-ГОМІЛКОВОГО СУГЛОБА, ПОМИЛКИ ТА УСКЛАДНЕННЯ

Калашніков А.В., Літун Ю.М., Вдовіченко К.В., Ставінський Ю.О.
ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України», м. Київ, Україна.

Вступ. Ушкодження надп'ятково-гомілкового суглоба (НГС), за даними різних авторів, складає 12 – 25% від всіх травм опорно-рухової системи, а в структурі переломів кісток гомілки їх частка сягає 40 – 60%. У той же час, питома вага незадовільних результатів лікування постраждалих з даними ушкодженнями, як і раніше, залишається надто високою (25- 45%). Головною причиною незадовільних результатів лікування є післятравматичний остеоартроз НГС, що обумовлює первинну інвалідизацію хворих – від 4,3% до 17,8%. Враховуючи молодий вік пацієнтів (від 16 до 50 років), покращення результатів лікування при даних пошкодженнях є актуальною проблемою.

Мета роботи – покращити результати лікування пацієнтів з пошкодженнями ділянки НГС, шляхом вивчення помилок та ускладнень, шляхів їх профілактики.

Матеріал та методи. Результати вивчено у 187 пацієнтів з ушкодження НГС, що знаходились на лікуванні в ДУ «ІТО НАМНУ». Чоловіків було 81 (43,3%), жінок – 106 (56,7%), середній вік склав 51±3 років. Хворим проводилось клінічне, рентгенологічне та загальнолабораторні методи обстеження. Функціональні результати лікування оцінювали за AOFAS Clinical Rating System Ankle-Hindfoot Scale (100 points total).

Результати та їх обговорення.Консолідації переломів було досягнуто у всіх 187 пацієнтів (100%, n=187), середній термін консолідації становив 7,2 тижнів (p>0,05).

Ускладнення при лікуванні ушкоджень НГС склали 22,9% (43 пацієнтів). Серед чинників, які призвели до негативних результатів були: некроз м'яких тканин в ділянці післяопераційних ран – 9 пацієнтів (4,8%), що були загоєні вторинним натягом; в шести випадках (3,2%) виник підвивих стопи, що потребувало повторного оперативного втручання; незадовільна репозиція та нестабільна фіксація, що потребувала довготривалої іммобілізації і як наслідок – розвиток важких контрактур та швидкого прогресування післятравматичного остеоартрозу – 21 (11,2%), технічні помилки – введення металофіксаторів в порожнину суглоба – 7 (3,7%).

Висновки. Незадовільні результати лікування ушкоджень ділянки надп'ятково-гомілкового суглоба визначено у 22,9% пацієнтів, що свідчить про актуальність даної проблеми.

Найчастішими ускладненнями є некроз м'яких тканин в ділянці післяопераційних ран, розвиток контрактур та швидке прогресування післятравматичного остеоартрозу.

Оперативне лікування повинно забезпечувати задовільну репозицію з стабільною фіксацією відламків, раннє відновлювальне лікування, та таким чином запобігати виникненню ускладнень, які призводять до негативних результатів лікування.